

Wat is goud jou waard?

Kinderarbeid in de Filipijnse goudmijn

J.M. Krikken
S2333473
International Labour Law
Mr. Dr. Voogsgeerd

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	2
Inleiding.....	3
Rechtsvraag	3
Definitie kinderarbeid.....	3
Kinderarbeid in de Filipijnen.....	3
Kleinschalige mijnbouw	4
Werkomstandigheden	4
1. Methode van goudwinning	4
2. Risico's goudwinning	4
Wetgeving	5
1. ILO Minimum Age Convention No. 138.....	5
2. ILO Worst forms of child labour Convention No. 182.....	6
3. Verdrag inzake de rechten van het kind.....	6
4. Nationale wetgeving	6
5. Slotsom	7
Redenen om te werken	7
Sociale zekerheid.....	8
1. Social Security (minimum standards) Convention 1952 (No. 102)	8
2. Nationale wetgeving	8
3. Nationale programma's	8
Sociale zekerheid als oplossing?	9
Conclusie	10
Literatuurlijst	11

Inleiding

De Filipijnse bodem is erg rijk aan mineralen, waaronder goud.¹ Dit goud wordt veelal door de grote mijnen gewonnen, maar ook de kleinschalige mijnbouw levert zijn deel. Bij de kleinschalige mijnbouw is weinig controle door de overheid. Daardoor komt kinderarbeid ook relatief veel voor. De omstandigheden zijn echter slecht en de lonen laag. Deze scriptie zal inzoomen op kinderarbeid in de kleinschalige goudmijn. Wat is kinderarbeid? Onder welke omstandigheden werken de kinderen? Hoe zit het met de wetgeving? Waarom gaan kinderen zo jong werken? Maar bovenal, kan het effectief bestreden worden?

Rechtsvraag

Met betrekking tot de kinderarbeid in de kleinschalige goudmijn zal in deze scriptie geprobeerd worden een antwoord te krijgen op de vraag: 'Levert ratificatie van de ILO Conventie Social Security (Minimum Standards) 1952 (No. 102) een bijdrage aan vermindering van kinderarbeid in de kleinschalige goud mijnbouw in de Filipijnen?

Definitie kinderarbeid

Allereerst is het belangrijk om vast te stellen wat er onder kinderarbeid verstaan wordt. Dit is door de ILO-IPEC gedefinieerd als het werk dat kinderen van hun jeugd onttrekt, het potentieel en de waardigheid van het kind ontnemt en schadelijk is voor de lichamelijke en geestelijke ontwikkeling. Hieruit kan geconcludeerd worden dat niet elk werk wat een kind doet, meteen kinderarbeid is.

Vervolgens kan er een onderscheid gemaakt worden tussen kinderarbeid, de ergste vormen van kinderarbeid en gevaarlijk werk. Gevaarlijk werk is werk dat het lichamelijke, geestelijke of morele welzijn van het kind in gevaar brengt, door de aard van de werkzaamheden of door de omstandigheden waaronder het werk uitgevoerd wordt.

Kinderarbeid in de Filipijnen

In totaal werkt maar liefst 12,4% van de kinderen tussen de 5 en 17 jaar in de Filipijnen. In 63,3% gaat het ook daadwerkelijk om kinderarbeid. Bij gevaarlijk werk wordt een onderscheid gemaakt tussen het werken in de gevaarlijke omgeving (88,7%) en het werken van lange uren en ook 's nachts (11,3%).²

De mijnen zijn de kleinste sector waar kinderarbeid voortkomt. Het merendeel werkt in de landbouw.³ Toch werkt 14% van de kinderen die in de buurt woont van een mijn hierin.⁴

Mijnen zijn vaak in landelijke gebieden te vinden, hier komt ook meer kinderarbeid voor dan in een stad.⁵

Werken en naar school gaan zijn vaak conflicterend. Slechts 64,4% van de werkende kinderen gaat naar school. Gemiddeld werkt een kind 15,6 uur per week.⁶ Naarmate de kinderen ouder worden, stijgt de kinderarbeid. Zij verdienen immers meer en stoppen hierdoor sneller met school.⁷

¹ Environmental Management Bureau and Department of Environment and Natural Resources, *National strategic plan for the phaseout of mercury in artisanal and small-scale gold mining in the Philippines*, p. 12

² Philippine National Statistics office and ILO, *Final Report 2011 Survey on Children*, p. 8

³ Idem, p. 25

⁴ Human Rights Watch, *What is something went wrong?*, 2015, p. 8

⁵ Unicef, *Understanding child labour and youth employment outcomes in the Philippines*, 2015, p. 9

⁶ Philippine National Statistics office and ILO, *Final Report 2011 Survey on Children*, p. 30

⁷ Unicef, *Understanding child labour and youth employment outcomes in the Philippines*, 2015, p. 10

Kleinschalige mijnbouw

Onder kleinschalige mijnbouw wordt verstaan de mijnbouwactiviteiten die sterk afhankelijk zijn van handenarbeid en met behulp van eenvoudige machines en methodes worden verricht. Er worden geen explosieven of een zware mijnuitrusting gebruikt.⁸

Officieel is er een vergunning nodig⁹, maar veel mijnen hebben deze niet.¹⁰ Een vergunning is vaak alleen weggelegd voor iemand met politieke connecties en goede financiële middelen.¹¹

Het goud dat gewonnen wordt, hoort officieel naar de Centrale Bank te gaan. Het meeste wordt het land uitgesmokkeld.¹²

Werkomstandigheden

1. Methode van goudwinning

Het mijnen kan zowel gebeuren in een droge mijnput onder de grond of in een put onder water. Aan beide vormen kleven diverse risico's.

Zo zijn de droge putten smal en erg diep. Vaak dalen de mijnwerkers verticaal naar beneden aan een touw. De luchtkwaliteit beneden is zo slecht, dat er door middel van compressors geprobeerd wordt zuurstof naar beneden te krijgen.¹³ Het gevaar dat niet alleen zuurstof naar beneden wordt gevoerd, maar ook dieseldampen, koolmonoxide en andere ongezonde gassen is aanwezig. Bovendien is er altijd het gevaar van een instortende mijn of een gebrekkige uitrusting.¹⁴

De onder watermijn maakt ook gebruik van een compressor. Daar wordt de duiker voorzien van zuurstof door middel van een slangetje dat aangesloten is op een compressor, vastgehouden in de mond.¹⁵ Ook hier kleven, zoals hierboven genoemd, verschillende risico's aan. Bovendien kan een compressor uitvallen.¹⁶ En door het zo snel mogelijk naar het oppervlakte proberen te komen, kan er duikersziekte ontstaan. Onder water valt er niks te zien; het water is donker, grijs en vaak erg koud.¹⁷ Ook hier bestaat het gevaar van een instortende mijn. Onder water kunnen ook modderstromen ontstaan, waardoor de put verzakt.¹⁸ Er dient ook altijd ten minste één persoon in het water te staan om te helpen de aarde en erts naar boven te krijgen. Door het lange staan in het vieze water is de kans groot dat er een huidziekte opgelopen wordt.¹⁹

Nadat er aarde en erts verzameld is, wordt er gekeken of hier goud tussen zit. Ook dit is gevaarlijk, ongezond werk. Vaak worden de stenen met de hand in kleine stukjes geslagen. Ook wordt er gebruik gemaakt van kwik tijdens het proces. En, om het nog erger te maken, het kwik wordt verbrand.

2. Risico's goudwinning

De hierboven genoemde risico's zijn niet uitputtend. De ongezonde effecten van het werken met kwik breidt zich uit naar de leefsituatie van het gehele gezin. Het kwik komt in de bodem en het water terecht. Via het water krijgen de vissen het binnen, deze worden opgegeten door

⁸ Section 3 (b), Republic Act No. 7076

⁹ Section 3 (c), Republic Act No. 7076

¹⁰ Human Rights Watch, *What is something went wrong?*, 2015, p. 6

¹¹ Verbrugge & Besmanos, *Undermining the myths about small-scale mining* 2015, p. 9

¹² Francisco, *Reuters.com*, 22 augustus 2012

¹³ Human Rights Watch, *Interview: Filipino Children, Diving for Gold*

¹⁴ Paddock, *PBS NewsHour* 27 januari 2014

¹⁵ Price, *Pulitzer Center*, 16 november 2012

¹⁶ Paddock, *PBS NewsHour* 27 januari 2014

¹⁷ Idem

¹⁸ Idem

¹⁹ Human Rights Watch, *What is something went wrong?*, 2015, p. 22

de bevolking.²⁰ Het vervuilde water wordt ook gewoon gebruikt in het dagelijkse leven. Bij het verbranden van kwik wordt het bovendien ingeademd.

De risico's die verbonden zijn met het werken van kwik zijn groot. Zo kunnen er o.a. neurologische verstoringen optreden en orgaanproblemen. In enkele gevallen kan het dodelijk zijn. Veel voorkomende symptomen hiervan zijn verminderd zicht, gevoelloze ledematen, moeite met horen en spreken en slecht lopen.²¹ De schade die ontstaat door een kwikvergiftiging is onherstelbaar.²² De kinderen die met kwik werken, hebben vaak geen tot weinig informatie over de giftige werking ervan.²³ Lokale ziekenhuizen bezitten deze kennis evenmin, waardoor er vaak niet getest kan worden of er sprake is van een vergiftiging.²⁴

Wetgeving

Welke wetgeving is in de Filipijnen al van kracht inzake kinderarbeid?

1. ILO Minimum Age Convention No. 138

De Filipijnen heeft de ILO Minimum Age Convention No. 138 (C138) geratificeerd. Hierin is vastgelegd wat de minimumleeftijd is waarop een kind mag gaan werken. Dit is de leeftijd tot waarop het kind leerplichtig is of 15 jaar.²⁵ In de Filipijnen is in het K-12 programma ingezet op een scholing tot het 18^e levensjaar. Of dit ook daadwerkelijk als een leerplicht wordt gezien, is niet duidelijk. Sancties voor het eerder stoppen met school, heb ik niet gevonden. Voor gevaarlijk werk geldt dat het pas vanaf 18 jaar is toegestaan.²⁶ Is er wel sprake van gevaarlijk werk, maar komt de gezondheid, veiligheid of het moraal van het kind niet in gevaar, dan mag het, onder strikte voorwaarden, verricht worden vanaf 16 jaar.²⁷ Wat onder gevaarlijk werk valt, moet bij nationale wet of regelgeving worden vastgesteld. Hieronder wordt daar dieper op ingegaan.

In de situatie van het werken in de mijn, is C138 altijd van toepassing. Er kunnen uitzonderingen worden gemaakt, ook in nationale wetgeving, maar het uitzonderen van werken in de mijn is niet toegestaan.²⁸ Een uitzondering maken is ook alleen toegestaan indien er substantiële problemen zouden ontstaan bij het toepassen van C138. Er wordt in C138 nog een uitzondering gemaakt: bij nationale wetgeving mag worden vastgesteld in welke situaties 13- en 14jarigen licht werk mogen verrichten.²⁹ Bij licht werk kan er nooit sprake zijn van gevaarlijk werk. Licht werk mag namelijk geen gevaar vormen voor de gezondheid of ontwikkeling van het kind.

In de Minimum Age Recommendation 1973 (No. 146) wordt advies gegeven hoe de doelstellingen van C138 het best behaald kunnen worden. Dit advies is niet bindend. Er wordt o.a. geadviseerd om economische en sociale maatregelen te nemen om de armoede te bestrijden. Een andere maatregel die genomen kan worden, is het verbeteren van de sociale zekerheid en maatregelen die gericht zijn op het krijgen van kinderbijslag en kinderalimentatie.³⁰ Op deze manier kan geprobeerd worden om de armoede een stuk te bestrijden, waardoor er geen beroep meer gedaan hoeft te worden op de kinderen.

²⁰ Akagi e.a., *Science of the total environment*, 2000, p. 35

²¹ Israel & Asirrot 2002, p. 19

²² Paddock, *PBS NewsHour* 27 januari 2014

²³ Human Rights Watch, *What is something went wrong?*, 2015, p. 19

²⁴ Idem, p. 20

²⁵ Article 2(3)

²⁶ Article 3(1)

²⁷ Article 3(2)

²⁸ Article 5(3)

²⁹ Article 7(1)

³⁰ Part I 2 (b/c/d)

Daarnaast wordt ingezet op scholing. Zonder scholing hebben de kinderen later minder kans op een goed betaalde baan, waardoor de kans groot is dat zij in armoede moeten leven. Deze vicieuze cirkel moet doorbroken worden.

2. ILO Worst forms of child labour Convention No. 182.

De preambule van de conventie begint sterk. Er wordt meteen duidelijk aangegeven wat een van de grootste redenen is voor kinderarbeid; armoede. Een lange termijnoplossing ligt, volgens de preambule, in een duurzame economische groei die leidt tot sociale vooruitgang. Er wordt ook gewezen naar het Verdrag van de Rechten van het Kind en de ILO Declaration on fundamental principles and rights at work en zijn follow-up. Dit laatste is voor de Filipijnen niet aan de orde, aangezien zij alle acht de kernconventies geratificeerd hebben. In C182 wordt, net als in C138, de leeftijdsgrens van 18 jaar aangehouden om een kind te beschrijven.

In deze conventie zijn de ergste vormen van kinderarbeid beschreven. Het opvallende is, dat in tegenstelling met C138, er geen expliciete uitzondering wordt gemaakt op de leeftijdsgrens van 18 jaar. Wel wordt gezegd dat er bij nationale wetgeving rekening gehouden kan worden met paragraaf 3 en 4 van de bijbehorende recommendation.³¹ Hieruit blijkt dat er ruimte bestaat, maar het wordt niet met zoveel woorden vermeld. In de Worst forms of child labour recommendation 1999 (No. 190) wordt in paragraaf 4 dezelfde uitzondering gemaakt als in C138 betreffende de uitzondering op de leeftijdsgrens van 18 jaar. Deze uitzondering hoeft niet gemaakt te worden in de nationale wetgeving, aangezien de recommendation niet bindend is. In paragraaf 3 wordt aangegeven dat bij het vaststellen van gevaarlijk werk onder andere gekeken kan worden of het werk ondergronds is, onder water of in een ongezonde omgeving.

3. Verdrag inzake de rechten van het kind

Naast de bovenstaande ILO Conventies is ook dit verdrag belangrijk. Ook hier wordt een leeftijdsgrens van 18 jaar benoemd.³² Volgens het verdrag heeft elk kind recht op bescherming tegen elke vorm van arbeid die schadelijk is voor zijn gezondheid, scholing en ontwikkeling.³³ Het is wel aan het land zelf om te bepalen welke leeftijdsgrens gesteld wordt voor het verrichten van arbeid en om de passende werkomstandigheden te bepalen.

4. Nationale wetgeving

Zoals zojuist gezien is het belangrijk welke invulling de nationale wetgeving heeft gegeven aan bepaalde artikelen.

In de Department Order No. 149, series of 2016, is vastgelegd wat onder gevaarlijk werk wordt verstaan. Het werken in de mijn valt hieronder.³⁴ Dit is alleen toegestaan voor iemand van 18 jaar of ouder.

Daarnaast is in de Labor Code of the Philippines vastgelegd dat geen enkel kind beneden de 15 jaar mag werken, behalve wanneer hij direct onder de verantwoordelijkheid van de ouders of voogd werkt en het werken op geen enkele manier botst met school.³⁵ Hiermee is meteen een uitzondering gemaakt in C138. Opvallend is dat in de Labor Code of the Philippines niet duidelijk staat aangegeven dat het om 13 en 14 jarigen gaat, er wordt alleen de bovengrens van 15 jaar genoemd. Het kan daarom zo zijn dat in bepaalde situaties de nationale wetgeving verder gaat dan de ruimte die C138 biedt.

De ruimte die C138 biedt voor een uitzondering voor werken onder de 15 jaar, wordt ook gevuld in de Republic Act 9231, die de Republic Act 7610 wijzigt. Deze gaat nog verder dan de Labor Code of the Philippines. Werken onder de 15 is toegestaan onder

³¹ Article 4(1)

³² Article 1

³³ Article 32

³⁴ Section 6 a(i)

³⁵ Article 139 Labor Code of the Philippines Presidential Decree No. 442

verantwoordelijkheid van de ouders of voogd; het werken de veiligheid, gezondheid en moraal van het kind niet in gevaar brengt; het kind wel naar school gaat. Ook mag er een uitzondering worden gemaakt ingeval van entertainment of informatie die gebracht wordt door de bioscoop, theater, radio, televisie of andere vormen van media. Hier zitten ook verschillende voorwaarden aan.³⁶ Zoals blijkt, zitten er meer voorwaarden aan het werken onder de 15 jaar dan in de Labor Code of the Philippines beschreven wordt, maar er wordt ook een extra uitzondering gemaakt.

Daarnaast is er ook een regeling die het mijnproces regelt: de Administrative Order No. 2015-03. Het belangrijkste wat hieruit gehaald kan worden voor deze situatie, is dat het verboden is om met kwik te werken. Het is in geen enkele fase van het proces meer toegestaan. Bovendien mag er geen gebruik meer worden gemaakt van een compressor, vanwege de gezondheidsrisico's.³⁷

5. Slotsom

Zoals blijkt uit alle wetgeving, is het niet toegestaan voor kinderen onder de 18 jaar om te werken in een mijn. Zeker niet in een kleinschalige goudmijn, waarbij nog gebruik wordt gemaakt van kwik en een compressor in het proces. Een uitzondering op de 18 jarige leeftijdsgrens kan niet worden gemaakt in de mijnbouw, aangezien het onder gevaarlijk werk valt. Qua wetgeving moet het dus niet mogelijk zijn dat er kinderarbeid voorkomt in de kleinschalige goudmijn, maar helaas is de realiteit anders. Naleving van de wet wordt bemoeilijkt, doordat de mijnen vaak illegaal zijn. De overheid heeft geen idee waar er een mijn is, laat staan wie er in die mijn werkt. Toezicht houden is daarom haast onbegonnen werk.

Redenen om te werken

Nu blijkt dat het niet toegestaan is om als kind in de mijn te werken, is het belangrijk om te kijken wat de motivatie is om het toch te doen. Eventuele nieuwe wetgeving zal daarop moeten inspelen, anders zal het succes minimaal zijn.

Armoede is een van de belangrijkste redenen waarom een kind gaat werken. In de landelijke gebieden waar de mijnbouw vooral voorkomt, zijn de gezinnen groot.³⁸ Doordat het kind gaat werken, is er 's avonds eten op tafel. De kans is groter dat een kind gaat werken als het gezin recentelijk een grote tegenslag heeft gekregen, zoals bijvoorbeeld het verlies van een baan of ziekte van de kostwinner.³⁹

Door de armoede kunnen niet alle kinderen naar school. Het is simpelweg te duur.⁴⁰ Wel is de kans groter dat het kind naar school gaat, als het opleidingsniveau in het gezin hoog is⁴¹, zeker wanneer het de moeder betreft.⁴²

De leeftijd van het kind speelt ook een rol. Naarmate het kind ouder wordt, kan het meer geld verdienen en zal het eerder met school stoppen. In veel gezinnen moet nu eenmaal de afweging gemaakt worden tussen het verdienen van geld of het naar school gaan, wat geld kost.⁴³

Ook de plek waar het kind geboren wordt speelt mee. Tussen provincies zitten grote verschillen wat betreft kinderarbeid en het percentage kinderen dat naar school gaat.⁴⁴ Ook

³⁶ Section 2 Republic Act 9231

³⁷ Section 13 c (3,4)

³⁸ Alonzo & Edillon 2002, p. 13

³⁹ Unicef, *Understanding child labour and youth employment outcomes in the Philippines*, 2015, p. 15

⁴⁰ Alonzo & Edillon 2002, p. 14

⁴¹ Unicef, *Understanding child labour and youth employment outcomes in the Philippines*, 2015, p. 13

⁴² Esguarra 2003, p. 22

⁴³ Unicef, *Understanding child labour and youth employment outcomes in the Philippines*, 2015, p. 10

⁴⁴ Idem, p. 12

geldt in beginsel dat kinderen in landelijke gebieden eerder gaan werken dan kinderen die in een stedelijk gebied wonen.⁴⁵

Als laatste is de cultuur belangrijk. Er wordt geleerd dat een kind 'goed' en gehoorzaam is, indien het zijn ouders helpt bij het verdienen van de kost.⁴⁶

Werkt het kind eenmaal, dan komt het werk vaak in botsing met school. Er is geen tijd meer om te leren. Kinderen gaan achterlopen, waardoor ze moeilijk mee kunnen komen in de les. De afstand tot school gaat een rol spelen, in deze tijd kan het kind niet werken.⁴⁷ Helaas hebben de kinderen in de Filipijnen een laag SLE (school life expectancy). Dit betekent dat een Filipijns kind weinig jaren naar school gaat vanaf de leeftijd dat zij toegelaten kunnen worden.⁴⁸

Sociale zekerheid

1. Social Security (minimum standards) Convention 1952 (No. 102)

In deze conventie worden minimumstandaarden gegeven voor alle takken van de sociale zekerheid: de medische zorg, ziektegeld, werkloosheidsuitkering, ouderdomsuitkering, arbeidsongevallenuitkering, gezinsbijslag, zwangerschapsuitkering, invaliditeitsuitkering en een nabestaandenuitkering. Deze takken werden ook genoemd in de Income Security Recommendation 1944 (No. 67).

2. Nationale wetgeving

In de Filipijnen is wetgeving op het gebied van de sociale zekerheid: de Social Security Law. Er staat in dat er geprobeerd wordt om de burgers te beschermen tegen het verlies van inkomen of het ontstaan van financiële lasten in het geval van invaliditeit, ziekte, zwangerschap, ouderdom, overlijden en andere onvoorziene gebeurtenissen. Hierbij valt op dat in tegenstelling tot C102 er niet wordt gesproken over medische zorg, werkloosheidsuitkering en een gezinsbijslag. Gezinsbijslag kan worden vergeleken met de Nederlandse kinderbijslag.

3. Nationale programma's

In de Filipijnen zijn al verschillende programma's gestart om kinderen naar school te krijgen en de armoede en kinderarbeid te beperken. Het Pantawid Pamilyang Pilipino Program (4Ps) is hier een van de belangrijkste van. Alleen de allerarmsten komen hiervoor in aanmerking. Het programma heeft een dubbele doelstelling, namelijk het verlenen van sociale bijstand en bijdragen aan de sociale ontwikkeling.⁴⁹ Sociale bijstand wordt gegeven door financiële hulp te geven aan de armsten om te voorzien in hun behoeften. Het bijdragen aan de sociale ontwikkeling gebeurt door bijdragen aan het menselijk kapitaal.⁵⁰

Voordat de armsten geld kunnen krijgen, moet er aan verschillende voorwaarden voldaan worden. Zo moet een zwangere vrouw gebruik maken van de pre- en postnatale zorg en tijdens de bevalling verzorgd worden door een opgeleide gezondheidsdeskundige, (2) ouders moeten Family Development Sessions (FDS) bijwonen, (3) 0-5 jarigen moeten regelmatig preventief hun gezondheid laten controleren en vaccins krijgen, (4) kinderen tussen de 6 en 14 jaar moeten twee keer per jaar ontwormd worden en als laatste (5) moeten alle kinderen zich inschrijven voor een school en tenminste 85% van de lessen bijwonen.⁵¹

⁴⁵ Unicef, *Understanding child labour and youth employment outcomes in the Philippines*, 2015, p. 11.

⁴⁶ Alonzo & Edillon 2002, p. 14

⁴⁷ Unicef, *Understanding child labour and youth employment outcomes in the Philippines*, 2015, p. 30

⁴⁸ Idem, p. 29

⁴⁹ Dungong-Cuizon & Cuizon, *CNU Journal of Higher Education*, 2016, p. 49

⁵⁰ Menselijk kapitaal is het geheel van vaardigheden die economisch waardevol zijn. Het is deels terug te voeren op aangeboren talenten, deels iets waarin men kan investeren, bijvoorbeeld door het volgen van een opleiding.

⁵¹ Idem, p. 50

Dit programma is een stap in de goede richting, maar niet voldoende om alle kinderen naar school te laten gaan. Het blijft dat er gekozen wordt voor de weg waarmee het meeste geld verdiend kan worden. Naarmate de kinderen ouder worden, kunnen zij meer geld verdienen, waardoor er minder gekozen wordt om deel te nemen aan het programma.⁵² Daarnaast is het zo dat de werking afneemt naarmate het gezin meer kinderen heeft. Er is een limiet van drie kinderen ingesteld, op basis waarvan het gezin geld krijgt. Heeft het gezin meer dan drie kinderen onder de 18 jaar, dan blijft het bedrag hetzelfde als voor een gezin met drie kinderen.⁵³ Zoals hierboven aangegeven, zijn de gezinnen in de arme gebieden vaak groot, waardoor de werking van 4Ps in deze gebieden minder zal zijn.

Sociale zekerheid als oplossing?

Zoals hierboven gezien, wordt er in de Filipijnen nog niks geregeld voor medische zorg, een uitkering bij werkloosheid of een gezinsbijslag voor *alle* gezinnen. C102 is niet geratificeerd in de Filipijnen. De ILO heeft ook niet geadviseerd om dit te ratificeren. Ik ben zelf van mening dat een deel van de oplossing hierin gevonden kan worden.

Wel is er bijvoorbeeld het 4Ps programma, maar dit is niet voldoende om alle armoede en kinderarbeid te bestrijden. Onder andere door het Pantawid Pamilyang Pilipino Program probeert de Filipijnen aan de Millennium Development Goals te voldoen.⁵⁴ Een van de doelen is om de extreme armoede en honger uit te bannen. Zoals aangegeven, is armoede een van de grootste redenen waarom een kind moet werken. Door sociale zekerheid zal de armoede en de noodzaak van kinderarbeid kunnen worden verminderd. Immers, sociale zekerheid kan voorkomen dat gezinnen het inkomen van het kind nodig hebben. In de Filipijnen zijn gezinnen vooral kwetsbaar voor armoede, omdat er naast de gewone tegenslagen in het leven, ook veel tegenslagen in de natuur voorkomen, zoals tyfonen en overstromingen. Deze tegenslagen vergroten alleen het belang van sociale zekerheid, doordat deze schokken moeten kunnen worden opgevangen.⁵⁵

Scholing is een belangrijke schakel om de armoede te doorbreken. Lawrence Johnson⁵⁶ zegt dat scholing de vicieuze cirkel van armoede doorbreekt en dat daarmee kinderarbeid verdwijnt. Ik onderschrijf deze mening niet. In mijn ogen is scholing een belangrijk middel voor de volgende generatie, maar het doorbreekt de cirkel van armoede op dit moment niet. De armoede dient eerst bestreden te worden om mogelijkheden voor scholing te creëren. Immers is de scholing gratis, er moeten boeken gekocht worden, kleding, schoenen etc. Op dit moment is dit geld er vaak niet in de arme gezinnen.

Er moet daarom gezorgd worden dat eerst de armoede vermindert; dat kan op basis van C102. De volgende stap is dan het toezien op het naar school gaan van de kinderen.

Wanneer de C102 geratificeerd zou zijn, dient er wetgeving te komen op het gebied van gezinsbijslag. Het voordeel ten opzichte van de financiële hulp van 4Ps zou dan zijn, dat er minder voorwaarden aan zitten. Een gezin, ongeacht de grootte en ongeacht de financiële situatie, zou dan geld krijgen. De armoede kan op die manier een stukje beperkt worden. Daarna is het zaak om ervoor te zorgen dat de kinderen naar school gaan in plaats van te werken. Aangezien er al wetgeving is voor de leerplicht en de gratis scholing, zie ik op dit vlak minder problemen. Wel blijft dat er boeken, kleding en schoenen gekocht moeten worden, maar het gezin zou dit kunnen doen van de gezinsbijslag. Handhaving van de al bestaande wetten is dan een belangrijke schakel in de bestrijding waar genoeg aandacht aan besteed moet worden.

⁵² Catubig & Villano, *Asian Economic Journal*, 2017, p. 412

⁵³ Chaudhury & Okamura, *Worldbank.org*, 1 juli 2012

⁵⁴ Dungong-Cuizon & Cuizon, *CNU Journal of Higher Education*, 2016, p. 50

⁵⁵ Unicef, *Understanding child labour and youth employment outcomes in the Philippines*, 2015, p. 74

⁵⁶ Sreenivasan, *PBS NewsHour* 2014

Wordt de conventie geratificeerd, dan is er het voordeel dat gerapporteerd moet worden aan de ILO. Helaas is het wel zo dat naleving van de conventie niet makkelijk afgedwongen kan worden door de ILO.

Er kan op basis van de rapporten wel gekeken worden naar de naleving van de conventie,⁵⁷ maar echte sancties op schendingen zijn er amper. De CEACR verricht dit onderzoek op basis van uitgebreide informatie ontvangen door de lidstaat. Er kan, als er sprake is van een serieuze bezorgdheid, om extra informatie gevraagd worden. Bij een schending, zal dit in een openbaar rapport neergelegd worden. Dit kan voor een lidstaat als een sanctie worden gezien, er is sprake van 'naming and shaming'. Er wordt immers openbaar gemaakt dat het land een schending heeft begaan. Vaak zal na dit rapport de schending opgeheven worden, aangezien de visie van CEACR wel gezien wordt als gezaghebbend. Een uitspraak heeft echter geen erga omnes effect.

Conclusie

Kinderarbeid in de kleinschalige goud mijnbouw in de Filipijnen komt nog teveel voor. Wettelijk heeft de Filipijnen het goed voor elkaar. Het schort aan de naleving. Toezicht houden op de naleving van de wet is erg lastig, doordat het mijnen veelal illegaal gebeurt. Het werken in de mijnbouw valt onder gevaarlijk werk en levert veel gezondheidsrisico's op. Om te zorgen dat de kinderarbeid verminderd wordt, is ratificatie van de Social Security (Minimum Standards) Convention 1952 (No. 102) een goede stap in de richting. Het zal kinderarbeid niet in zijn geheel kunnen voorkomen, daarvoor is het te complex en afhankelijk van teveel factoren. Wel kan het een bijdrage vormen aan de bestrijding van de armoede, een van de belangrijkste redenen waarom een kind gaat werken. Gezien het feit dat er veel minder voorwaarden aan zitten dan aan 4Ps die bovendien alleen voor de allerarmsten geldt, kunnen veel meer gezinnen hier profijt van hebben. Doordat het gezin een stukje tegemoet wordt gekomen in de kosten van het kind, zal het minder snel hoeven werken. Er is dan waarschijnlijk eerder geld om de bijkomende kosten van het naar school gaan te kunnen betalen. De Filipijnen heeft op het gebied van wetgeving met betrekking tot de scholing al veel geregeld, het moet alleen nog nageleefd worden. Er zal meer moeten worden ingezet op de handhaving van deze wetten.

Door meer handhaving in combinatie met de ratificatie van C102, zal de kinderarbeid een stuk teruggedrongen kunnen worden. In mijn ogen levert ratificatie dus een bijdrage aan de vermindering van de kinderarbeid.

⁵⁷ Article 22 ILO Constitution

Literatuurlijst

Akagi, H, e.a., 'Health assessment for mercury exposure among schoolchildren residing near a gold processing and refining plant in Apokon, Tagum, Davao del Norte, Philippines, *Science of the Total Environment* (259) 2000, p. 31-43

Alonzo, R. P., & R.G. Edillon, *Eliminating child labour in the Philippines*, 2002

Catubig, C.L. & R.A. Villano, 'Conditional Cash Transfer and School Outcomes: An Evaluation of the Pantawid Pamilyang Pilipino Program in Davao Oriental, Philippines', *Asian Economic Journal*, 2017, p. 403-429

Chaudhury, N. & Y. Okamura, 'Conditional Cash Transfers and School Enrollment: Impact of the Conditional Cash Transfer Program in the Philippines', *worldbank.org*, 1 juli 2012

Dungog-Cuizon, A.L. & C.B.D. Cuizon, 'The Pantawid Pamilyang Pilipino Program (4Ps): A Philippine Open Government Partnership (OGP) Initiative, *CNU Journal of Higher Education* (10) 2016, p. 46- 58

Environmental Management Bureau and Department of Environment and Natural Resources, *National strategic plan for the phaseout of mercury in artisanal and small-scale gold mining in the Philippines*, 2011

Esguarra, E.F., *An Analysis of the causes and consequences of child labor in the Philippines*, 2003

Francisco, R., 'Special report: Philippines' black market is China's golden connection', *Reuters.com* 22 augustus 2012

Human Rights Watch, *Interview: Filipino Children, Diving for Gold (29 september 2015)*

Israel, D.C, & J.P. Asiro, 'Mercury Pollution due to small-scale gold mining in the Philippines: an economic analysis, 2002, p. 19

Paddock, R.C., 'In Philippines, workers toil among hazards in compressor mining', *PBS NewsHour* 27 januari 2014

Philippine National Statistics office and ILO, *Final Report 2011 Survey on Children*

Price, L. C., 'The Philippines: dangerous and illegal compressor mining', *Pulitzer Center* 16 november 2012

Sreenivasan, H., 'Diving into the Philippines' dangerous, underwater mines' *PBS NewsHour* 27 januari 2014

Unicef, *Understanding child labour and youth employment outcomes in the Philippines*, 2015

Verbrugge, B., & B. Besmanos, *Undermining the myths about small-scale mining* 2015, Bantay Kita.